

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidige Forbrugsafgifter m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1985; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 19).

Formanden: Sammen med denne Sag foretages de næste 2 Punkter paa Dagsordenen, nemlig:

Første Behandling af Forslag til Lov om Afgift paa Omsætningen af stærke Drikke.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2017; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 21),
og

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 462 af 20. November 1942 om midlertidige Toldafgifter.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2033; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 25).

Sagerne sattes til Forhandling.

Gustav Pedersen: Jeg tror, jeg har Lov til at sige, at den Tale, hvormed den højtærede Finansminister fremsatte Lovforslagene, i mange Henseender adskiller sig fra de Ordføretaler, der under Krigen blev holdt fra Partiet Venstres Side med Henblik paa Forbrugsafgifter og Skatter. Jeg mindes specielt det ærede Medlem Hr. Himmelstrups Forargelse over, at en Række af Skatterne gav saa store Indtægter, at de gik langt ud over, hvad det ærede Medlem kunde tænke sig at stemme for, hvis han havde vidst, hvor meget disse Skatter vilde give. Det var i den Periode, da der i endnu højere Grad, end det har været Tilfældet i det sidste Aar, blev pumpet betydelig flere Pengemidler ud i Befolkningen, end der gaves Penge tilbage igen. Det var altsaa den Tid, da den virkelige Pengerigelighed skabtes. Da var det Partiet Venstres Opfattelse, saaledes som det kom til Udtryk gennem dets Ordførere, at det, der skulde indgaa i Skatter, nogenlunde skulde svare til Driftsudgifterne, og der fremførtes megen skarp Kritik fra Partiets Side, fordi det viste sig, at Skatterne indgik med større Beløb. Der er Grund til at minde om, at det netop er disse Beløb, der har gjort det muligt paa nuværende Tidspunkt at klare Statsregnskaberne ved Overførsel fra de til Raadighed staaende opsamlede Overskud. Men

der er endnu mere Grund til at hæfte sig ved den højtærede Finansministers Fremsættelse, hvor han helt og fuldt og maaske endda betydelig skarpere, end det var Tilfældet med de tidligere Finansministre, gaar ind for den Opfattelse, at der ikke blot skal være Balance, men at der i høj Grad skal være Midler til Modarbejdelse af Skavanterne ved Pengerigeligheden. Jeg synes, der er Grund til at konstatere den Udvikling, der her har fundet Sted inden for Partiet Venstre. Om det saa holder, naar Venstre igen bliver Oppositionsparti, faar jo Tiden vise.

De tre Lovforslag, der foreligger til Behandling, er jo for alle Lovforslags Vedkommende en Videreførelse af allerede vedtagne Skatter. Der er indregnet i dem ogsaa de Skatter, der blev gennemført som Dækning for de Landbrugslove, der blev vedtaget i Slutningen af forrige Rigsdagssamling. Jeg vil gerne straks sige, at for disse Afgifters Vedkommende er vor Opfattelse ikke forandret. Vi ansaa ikke Formen for disse Udgiftslove for forsvarlig, og vi mente som Følge deraf heller ikke, det var rimeligt at gennemføre de Dækningslove, der hørte til. Jeg maa altsaa med Hensyn til denne Del af Lovforslagene tage det samme Forbehold, som vi tog i sin Tid. Den øvrige Del er en Samling af en Række Bestemmelser, som tidligere er blevet vedtaget under forskellige Situationer; jeg synes, at der i alt Fald er visse Ting, som kunde give Anledning til, at Bestemmelserne ikke blot blev teknisk revideret, saaledes som det er sket, men ogsaa taget op til finansiel Undersøgelse.

Jeg maa minde om, at Hensigten med nogle af de Penge, der skulde skaffes gennem disse Love, var, at de skulde erstatte den Nedgang, der opstod i Statens Indtægter paa Grund af det meget ringe Forbrug af Benzin under Krigen. I de Aar, hvor der næsten ikke kunde skaffes Benzin til Landet, maatte det nødvendigvis betyde en stærk Nedgang i Statens Indtægter paa dette Felt. Der kunde derfor være Grund til at undersøge, om det ikke havde været betimeligt, naar man alligevel skulde gaa det hele teknisk igennem, at foretage en Behandling ogsaa af den finansielle Side af Sagen, saa meget mere som der er sket det, at Forskydningen mellem Forbrugsafgifter og direkte Skatter nu igen har den Retning, at det er de indirekte Skatter, der vokser stærkest. Gennem mange Aar var det saadan, at selv om der var en stærk Forøgelse af de indirekte Skatter, var der dog stadig væk en endnu stærkere Forøgelse af de direkte Skatter. Det vil sige, at fra Regnskab til Regnskab indtog de direkte Skatter en procentvis større Del af de sam-